

apud Leandrum, Ab Fonte Veronam usque ratibus navigabilis non est ob rapiditatem: Trabibus autem navigatur. Nam ingentes Larices Abietesque cum Asseribus maximis, aliaque pregrandia ligna compacta Tridentinis ex Montibus eo deferunt: Verona porro usque ad Fossiones optime navigatur. Torellus in Historia Veronensi *Athesin* *Atrianum* vult Ptol. esse. Quibusdam idem etiam cum *Athesi* putatur esse *Adrias*, qui apud Stephanum & alios. Tertiū locum tenet *Rubicon*, *ῥυβικων* Ptolemæo alijsque Scriptoribus Græcis: *ῥυβικων* Straboni: nunc *Pisatellus*. Flumen est illud, quo antiquitus post translatos ab *Æsi* Amne Terminos, Italia finiebatur, auctore Plinio. Sic Lucan. lib. i.

*Puniceus Rubicon, quum fervida canduit æstas,
Perque imas serpet valles, & Gallica certus
Limes ab Ausonijs disternat Arva Colonis.*

Quartum in locum venit *Tiberis* limes inter Etruriam & Latium. Nescio an fluminum quid eo in historijs Romanorum celebratius. Varia leguntur ejus nomina: quorū alia profani, ut sic loquar, genij, alia sacri. Prioris Classis sunt *Janus*, *Albula*, *Rumon*, *Tiberis*, posterioris *Serra*. *Janum* antiquissimis temporibus appellatum fuisse, tradit Athenæus, ab *Iano*. *Albulam* fuisse dictum, patet ex Varrone, & alijs. Ab albo colore dirivant Paulus Diaconus, & Servius. *Rumon* a ruminando dictus fuit, ut idem docet. Omnibus his in superhabitis nobilissimum nomen induit hic flu. *Tiberis*, cujus varia produntur Etyma. Ab *Tibri* Aboriginum Rege trahunt quidam apud Servium ad VII Æneid.; Tuscorum Festus & Servius; ab *Tiberino Silvio*, Albanorum Principe, diducunt Livius, Ovidius, Festus Pompeius, & Eusebius, Varro *De Heberim* hunc fluvium ab nonnullis nominatum tradit ab *Dehebri* Veientum Regulo. *Serram* in Sacris nuncupatum memorat Servius ad eundem Æneidos librum ab secando. Hæc de nominibus; in quorum quarto illud notandum, aliquod observatum fuisse discrimen in prolatione vocum *tiberis*, *tibris*, & *tiberini*, *tiberis* enim communi sermone dicebatur, *tibris*, poetice: *tiberinis* in sacris, notante Servio, quod tamen non ubique verum. *tevere* vulgo. *tiberis* autem caput in Apenninis jugis tollit, ex media propemodum ejus longitudine, finibus Aretinorum, eadem ferme parte, ubi fons Arni supra Aretium. Tenuis admodum initio est & modici rivuli instar, lapsusque aliquamdiu paullum etiam incrementi adsumit, quod præter exiguos fonticulos aquæ grandes accedant nullæ: ubi fluminibus augeri incipit, paullatim crescens, navigabilis efficitur, non procul Tipherno, sed lintribus & naviculis tantum usq; Romam, procurrentes non procul Tipherno, Perugia, Otriculo, Etruriâ ab Umbris Sabinisq; dirimit: dein citra Romam. P.M. fere XII Veientes ab Crustumis, & Fidenatibus: item Latium ab Vaticano separat: Romam tam grandis delatus, ut transiri nisi Pontibus aut Navigio nequeat, scribente Halicarnassæo. Pergit inde ad Ostia sua, ubi in Mare Tyrrhenum evolvitur. Cursum delineant Plinius libro tertio capite quarto, & Servius ad VII Æneidos Videndi & Florus libro primo Histor. Rom. capite quarto, & Varro lib. IV de LL. De Piscibus Tiberinis Romanis peculiarem scripsit libellum Paullus Iovius. Amnes vel fluvios XLII in Tiberim influere, docet Plin. lib. III ca. IV. *Arnus* succedit, Livio, Plinio & alijs memoratus, *Arno* Straboni & Ptolemæo: *Arno* Vernacule. Nascitur